

یک بیماری حاد است که به علت صعود میکروب از دستگاه تناسلی زنان به قسمتهای فوقانی، بدون ارتباط با بارداری یا جراحی رخ می‌دهد. ممکن است اندام‌هایی چون، رحم، لوله‌های رحمی، تخمدانها، فضای لگن و یا سیستم عروق لگن را درگیر کند که بیماری با توجه به محل درگیری نامگذاری می‌شود. عامل بیماری معمولاً باکتری است ولی ممکن است این بیماری به وسیله‌ی ویروس، فارج یا انگل هم ایجاد شود و بیمارهای مقابله‌ی از شایعترین علل این بیماری است.

علائم بیماری:

❖ نشانه‌ها ممکن است خفیف، متوسط و یا شدید باشد. شما ممکن است درد شدیدی در قسمت پایین شکم داشته باشید. مقابله (نردیکی) (دردناک، تب و لرز، احساس ناخوشی، تهوع و استفراغ و احساس فشار در لگن و درد پشت از علائم این بیماری می‌باشد.

عوارض درمان ناقص و یا تأخیر در درمان:

- * ممکن است نازایی، حاملگی خارج از رحم، دردهای مزمن لگنی، آسه و انسداد (بسته شدن) لوله‌های رحمی ایجاد شود.
- * چسبندگی‌هایی که ممکن است نیاز به در آوردن رحم، لوله‌ها و تخمدان‌ها باشد.
- * وجود عفونت در خون ممکن است منجر به شوک عفونی و یا ایجاد لخته در خون شود.

روشهای تشخیصی:

تشخیص با گرفتن شرح حال و مشاهدهی علائم بیماری، و انجام سونوگرافی، MRI و یا سی. تی. اسکن، انجام می‌شود.

درمان:

★ در عفونت‌های خفیف تا متوسط، درمان شما به صورت سرپایی انجام خواهد شد، اما اگر عفونت شما

شدید باشد ممکن است نیاز به بستری شدن در بیمارستان داشته باشید.

★ بعد از بستری شدن، لازم است در بستر استراحت کنید و مایعات و آنتی‌بیوتیک داخل وریدی برای شما شروع می‌شود.

★ جهت کنترل درد برای شما مسکن تجویز خواهد شد.

★ برای پیشگیری از عفونت مجدد، درمان همسر شما نیز لازم است.

نکات آموزشی:

★ توصیه می‌شود تا بر طرف شدن علائم در بستر استراحت کنید.

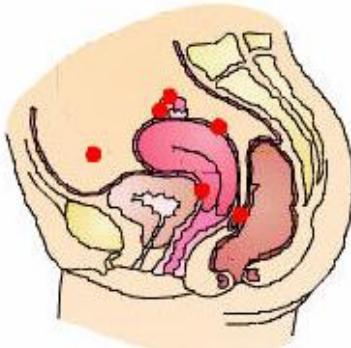
★ قرار گرفتن شما در وضعیت نیمه‌نشسته به خروج بهتر ترشحات چرکی کمک می‌نماید.

★ دوش سرپایی بگیرید، از حمام نشسته یا نشستن در وان حمام و لگن خودداری نمایید.

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی ایران

مرکز آموزشی درمانی شهید اکبرآبادی

لیماری التهابی لگن

چه می دانید؟
پمفت آموزشی مددجو

دالازی‌الله‌لئی برای شما مددجوی گرامی

جنسي خودداری کنيد.

- ♦ جهت جلوگیری از بروز عفونت لگنی از کاندوم در زمان مقاربت استفاده نمایید.

نکات قابل توجه:

- ♦ توصیه می شود در تاریخ مقرر جهت پیگیری درمان و مراقبت های پزشکی به پزشک خود مراجعه کنید.
- ♦ در صورت برگشت علائم عفونت (تب، خرچق، ترشحات چركی، ضعف و بی اشتهايی، لرز، بوی بد از پرینه و تهوع و استفراغ) به پزشک خود مراجعه کنید.
- ♦ در صورت بروز علائم حاملگی خارج رحمی (درد، خونریزی، سرگیجه و عقب افتادن قاعده‌گی) به پزشک خود مراجعه کنید.
- ♦ حداقل سالی یکبار معاینات زنان را انجام دهید.

* مایعات فراوان (روزانه حداقل ۸ لیوان) بنوشید.

* از رژیم غذایی پرپروتئین (گوشت، جببات و لبنیات) و سرشار از ویتامین ث (آب مرکبات، گریپ فروت و سبزیجات تازه) استفاده نمایید.

* جهت پیشگیری از بیوست رژیم غذایی پروفیبر (میوه و سبزیجات) مصرف کنید.

* در صورت تجویز آنتی بیوتیک دوره‌ی درمانی را کامل کنید. داروها را به موقع مصرف کنید و از قطع خود سرانه‌ی داروها خودداری نمایید.

بهداشت فردی:

* توصیه می شود ناحیه‌ی پرینه را هر ۳ الی ۴ ساعت یکبار و بعد از دفع ادرار و اجابت مزاج از جلو به عقب بشوید و خشک کنید.

* نوار بهداشتی خود را به طور مکرر تقویض کنید.

* تا زمان بر طرف شدن عفونت لگنی، از مقاربت